

100
πε/δε/102/10

ΕΙΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ.

Ἀδεία καὶ ἐγκρίσει τοῦ Αὐτοκρατορικῶν Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδείσεως.

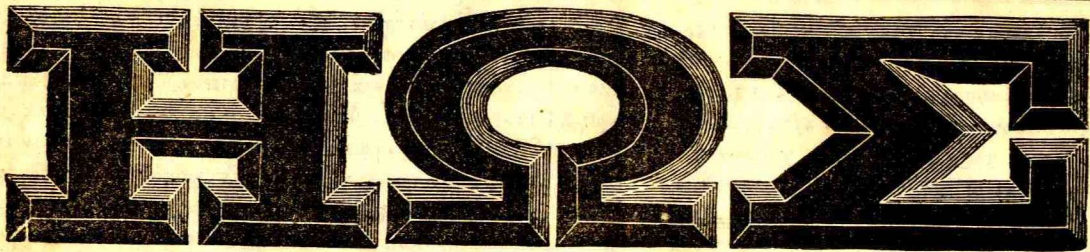
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ ἩΩΣ. — Ἡ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΒΙΟΥ
— ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΨΥΧΗΣ. — ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΚΑ ΔΙΗΓΗ-
ΜΑΤΑ. — Α'. Ὁ Κουδβάρδος. — Ο ΑΠΤΕΡΥΞ. — ΑΙ
ΕΚΒΟΛΑΙ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ — Τὸ στόμιον τοῦ Σου-
λινᾶ. — ΔΕΥΚΩΜΑ. — Ἡ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΓΑΠΗ. — Α-
ΝΑΜΙΚΤΑ. — ΑΙΝΙΓΜΑ. — ΚΛΕΙΣ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις Κ. ΠΛΗΘΩΝΙΔΟΥ.

1879.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ.

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

Ἐνταῦθα 1) 2 μετζιτιέ.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ 3 φράγχα.

Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ
ὕψαινοσῃ διδασκαλίᾳ.
(Παῦλος.)

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ἐντὸς τοῦ κατὰ τὴν Μεγάλην Ὀδὸν
Γαλατᾶ (Τοπτιλάρ-τζαττεσῆ) παρὰ
τὴν ἀρμενικὴν ἐκκλησίαν Ἀρμενικοῦ
Ἐθνικοῦ Χανίου ὑπ' ἀριθμὸν 13.

Η ΗΩΣ.

Τὸ πρῶν μὲ τὸ πουλάκι,
Μὲ τὴν ἔμμορφη δροσιά,
Μὲ τ' ὄρατο λουλουδάκι,
ἔξυπνῶ.

Κ' ἔρα, ἔρα χαιρετῶ,
Καὶ πῶς ἔχουν ἔρωτῶ.

Εἰς αὐτὰ εἶμαι στολίδι,
Εἰς τὸ ρόδο μυρωδιά,
Εἰς τὴ φύσι δαχτυλίδι,
ἀληθινῶ.

Κ' ἀπ' ἐδῶ ἐκεῖ πετῶ,
Καὶ τὴν Πόλι χαιρετῶ.

Καὶ γιὰ μὲ τὰ γαρημένο,
Βγαίνει ἡ Μοῦσα μὲ φιλεῖ.
Καὶ μὲ βλέπει, ἀνθισμένο,
ἔρυσθῶ.

Καὶ γλυκὰ τὴν χαιρετῶ
Καὶ πῶς ἔχει ἔρωτῶ.

Μὲ καλημερῶ τ' ἀρνάκι
Καὶ τ' ἀηδόνι μ' ὀμιλεῖ
Μὲ φωνάζει τὸ παιδάκι
τὸ μικρό.

Καὶ πετῶ σ' αὐτὸ, πετῶ,
Καὶ τὴν Πόλι χαιρετῶ.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΒΙΟΥ.

Ἐν τῶν οὐσιωδεστέρων καὶ μᾶλλον ἐνδιαφερόντων στοιχείων εἰς πάντα οἶκον εἶνε ἀναμφιβόλως καλὴ ἀτμοσφαῖρα, ἣν οἱ ἐν αὐτῷ διαιτῶμενοι ἀναπνέουσι. Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, τοῦ οὕτως οὐσιωδῶς εἰς τὴν φυσικὴν ὑγείαν συντελοῦντος. Ὑπάρχει ἐν ἐκάστη οἰκογενεῖᾳ λεπτή τις καὶ ἀόρατος ἀλλὰ σταθερὰ δύναμις, ἥτις μορφώνει τοὺς χαρακτῆρας. Καθὼς ὁ ἱματισμὸς ἐκάστοτε κατὰ τὸν συρμὸν μεταβάλλεται, καθὼς ὑπάρχουσι ποικίλαι καὶ διάφοροι παραλλαγαὶ τῆς τέχνης καὶ διαφόρου ὕψους εὐφράδεια καὶ εὐγλωττία, οὕτω καὶ ὁ οἰκογενειακὸς βίος ἔχει ἰδιαιτέραν τινὰ ἀτμοσφαῖραν ἐκάστοτε, ἀποτέλεσμα οὖσαν διαφορῶν συνηνωμένων αἰτίων, ἥτις ἐπενεργεῖ ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος πολὺ πλέον πασῶν τῶν ἀρχῶν καὶ πάντων τῶν κανόνων. Ὑπάρχει ἐν πρώτοις ἡ κοσμικὴ, οὕτως εἶπεν, ἀτμοσφαῖρα καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν αὐτῆς θεωροῦνται πολλάκις τὰ πάντα· αἱ συνήθειαι, αἱ γνώμαι καὶ ἡ διαγωγὴ εἰς ταύτην ὑπόκεινται· πᾶσα σκέψις, πᾶσα ιδέα, πᾶσα ἐπιχειρήσις ὑφίσταται τὴν ἐπίδρασιν αὐτῆς. Καθὼς τὸν χειμῶνα σχηματίζονται οἱ κρύσταλλοι, οὕτω ὑπὸ τὴν πίεσιν αὐτῆς παράγεται καὶ αὐξάνει ὁ ἐγωϊσμὸς. Ἡ πρὸς τὸν κόσμον κλίσις, ἀποκλείουσα πᾶσαν εὐγενῆ συγκίνησιν, προάγει καὶ χρησιμοποιεῖ ὅλα τὰ πάθη χωρὶς ὠφελείας τινὸς καὶ ἀπὸ παντὸς ὄρατοῦ καὶ ἐπικήρου· ἀναρριπίζει τὸν φθόνον, γεννᾷ τὰς ὑποψίας, διεγείρει τὴν ζήλοσυπίαν, παράγει τὴν δυσἀρέσκειαν, μεταδίδει τὰ βλαβερὰ μιάσματα τῆς ἐρεθιστικότητος καὶ τοῦ νείκους καὶ σχηματίζει τὰ νέφη, ἃ τινὰ ἀποζοφοῦσι καὶ ἀσχημίζουσι πάντα τὰ εὐθαλῆ δῶρα τῆς θείας Προνοίας,

Ἀπό τοῦδε θά πηγαίνωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μετὰ τὴν ἄμαξαν.

— Μάλιστα, ἀλλὰ μετὰ μίαν στιγμὴν ἀντήλαξα τὸν ἵππον μετὰ ἓνα ὄνον.

— Τόσῳ τὸ καλλίτερον.

— Ἄλλ' ἔπειτα ἀντήλαξα τὸν ὄνον μετὰ μίαν αἶγα.

— Θαυμάσιον! Ἀγαπῶ πολὺ τὸ γάλα τῆς αἰγῆς.

— Ἄλλ' ἀντήλαξα κατόπιν τὴν αἶγα μετὰ μίαν χήνα.

— Ἐπραξες καλῶς. Ἡ αἶξ θά μᾶς ἠνάγκαζενὰ νὰ τρέχωμεν μαζὺ τῆς εἰς τοὺς βράχους. Τώρα ψήνομεν εἰς τὴν σοῦβλαν τὴν χῆνά μας, ἀφοῦ πρῶτον τὴν ξεπουπούλισωμεν.

— Μάλιστα, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀντήλαξα τὴν χῆνα μετὰ ἓνα ἀλέκτορα.

— Λαμπρότατα! Δὲν με εὐχαριστεῖ τόσον τὸ κρέας αὐτῆς. Ἡ φωνὴ τοῦ ἀλέκτορος θά μᾶς ἐξυ-

πνᾶ κατὰ πᾶσαν πρωΐαν καὶ θά μᾶς ἐγείρει ἐνωρίς. Ὁρολόγιόν μου θά εἶναι ὁ ἀλέκτωρ.

— Ἄλλὰ καὶ αὐτὸς δὲν ἔμεινεν. Ἐπείνασα καὶ ἠναγκάστην νὰ τὸν πωλήσω διὰ νὰ φάγω.

— Δόξα σοι ὁ Θεός, διότι ἔλαβες τὴν ἀπόφασιν ταύτην. Εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι πᾶν ὅ,τι πράττεις εἶναι καλῶς πεπραγμένον. Εἰς τί θά μᾶς ἐχρησίμευεν ὁ ἀλέκτωρ μας; Εἴμεθα ἀρκετὰ πλούσιοι ὥστε νὰ μένωμεν τὴν πρωΐαν εἰς τὴν κλίνην, ἐφ' ὅσον θέλωμεν. Δόξα σοι ὁ Θεός διότι σὲ εἶδον ἐπανελθόντα. Δὲν φροντίζω οὔτε περὶ πίθου, οὔτε περὶ ἵππου, οὔτε περὶ αἰγῆς, οὔτε περὶ ἀλέκτορος.

Ὁ Κουδρᾶνδος, εἰς τὰς λέξεις ταύτας ἐστρεψε τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν θύραν, καὶ ὁ τίμιος γείτων του εἶπε πρὸς αὐτόν.

«Εἶσα, λοιπὸν ὀλίγον εὐχαριστημένος σήμερον; Μὰ τὴν ἀλήθειαν δὲν θά ἰδῆς ἄλλοτε τόσῳ κακὴν ἡμέραν. Ἐκέρδιες τὰ ἑκατὸν τάλληρα.»

X. MARMIER.

Θ ΑΠΤΕΡΥΞ.

Τοῦ παραδόξου τούτου πτηνοῦ χαρακτηριστικὸν εἶναι ἡ βραχύτης τῶν πτερυγῶν του, ἔχει ῥάμφορ οἷον τὸ τοῦ ξηλόπακος (becasse) καὶ πόδας ὁμοίους πρὸς τοὺς τῶν ἀλεκτροειδῶν.

Τὸ πτηνὸν τοῦτο στερεῖται οὐράς, τὸ πτέρωμα

αὐτοῦ εἶναι φαῖον, τὰ δὲ ἄκρα τῶν μύλις διακρινομένων πτερυγῶν του εἰσὶν ὠπλισμένα δι' ὀνύχων ἰσχυρῶν καὶ γαμφῶν. Κατοικεῖ τὴν Νέαν Ζηλανδίαν, καὶ ἐνδιατρίβει καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν μεταξὺ τῶν βάλτων, τρεφόμενον ἐκ σκωλήκων, ἐξέρχεται

δὲ ἐξ αὐτῶν μόνον τὸ ἐσπέρας ὡς ἐκ τῆς ἀγρίας του φύσεως. Τρέχει ταχύτατα, μόνον ὅτι ἔχει βραχείας κνήμας, καὶ ὑπερασπίζεται ἱκανῶς κατὰ πάσης προσβολῆς εἴτε διὰ τῶν ποδῶν του ὠπλισμένων μετὰ ὄνυχας μακροῦς καὶ ὄξεις εἴτε διὰ τῶν ἄκρων τῶν πτερυγῶν. Κτίζει τὴν φωλεάν του χονδροειδῶς μεταξὺ τῶν ριζῶν τῶν βαλτωδῶν θάμνων καὶ ἐναποθέτει ἐν μόνον ὠν ἰσομέγεθες μετὰ τῆς νήσσης. Ἄλλοτε δραστήριον τούτου ἐμπόριον ἐνηρ-

γειτο τόσον διὰ τὸ κρέας του ὅσον καὶ διὰ τὸ πτέρωμά του διὰ τοῦ ὁποίου κατεσκευάζοντο ψιάθοι. Σήμερον ὁμως παρητήθησαν τῆς βιομηχανίας ταύτης, ἥς τὰ κέρδη δὲν ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τοὺς κόπους, οὓς αὕτη συνεπήγετο. Ἄλλως τε τὸ πτηνὸν τοῦτο τὴν σήμερον κατέστη σπανιώτατον. Τὸ Ζωολογικὸν Μουσεῖον τοῦ Λονδίνου κέκτηται τρία εἶδη τοιούτων.

ΣΤΟΜΙΟΝ ΤΟΥ ΣΟΥΛΙΝΑ.

ΑΙ ΕΚΒΟΛΑΙ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ.

Ὁ ποταμὸς οὗτος τοῦ ὁποίου τὰ ἀπέραντα ὕδατα καλύπτουσιν ἐπιφάνειαν 750,000 χιλιαμέτρων, ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὐξείνιον διαίρεται εἰς τρεῖς βραχίονας ἐξ ὧν εἰς μόνον, ὁ τοῦ Σουλινᾶ, εἶναι πλωτὸς, χάρις εἰς τὰς ἐργασίας διεθνοῦς ἐπιτροπῆς μηχανικῶν, ἥτις κατὰ τὰ 1858 κατέστησε τὸ στόμιον τοῦ Σουλινᾶ κατάλληλον εἰς τὴν ναυτιλίαν, ἐνῶ πρότερον αἱ ἐκβολαὶ ἦσαν ἐμπεραγμένα δι' ἰλύος ἢ ὀρυῶν τῶν ὑδάτων συνεπεσώρευεν. Ὑπελογίσθη δὲ ὅτι τὰ τρία στόμια, τὸ τῆς Κιλίας, τοῦ Σουλινᾶ καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐκβάλλουσιν εἰς τὴν θάλασσαν 66,000 κυβικὰ μέτρα

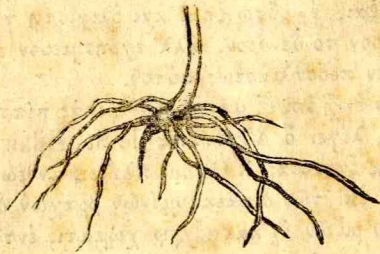
ὑδάτος ἀνά πᾶν δευτερόλεπτον κατὰ μέσον ὄρον, τουτέστιν 22κις πλειότερον τῆς ροῆς τοῦ Σηκουάνα ἐν Παρισίοις, ἥτις ὑπολογίζεται 3,300 κυβικὰ μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον.

ΑΙ ΠΛΕΟΥΣΑΙ ΝΗΣΟΙ.

Ἄξιοπεριέργον θέαμα παρουσιάζει τοῖς ἐπισκεπτομένοις τὸ Μεξικὸν ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν πλεούτων νησιδρίων, τῶν Χινάμπας, ὡς ὀνομάζουσιν αὐτὰ οἱ Ἰνδοὶ, ἅτινα ἐκείσε μόνον καὶ εἰς τινα τῆς Κίνας μέρη ὑπάρχοντα, εἰσὶν ὠραῖα καὶ γραφικώτατα. Πᾶς Ἰνδὸς ἔχει ἐπ' αὐτῶν τὸν κῆπόν του δι' οὗ πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν πωλῶν τὰ ἐν αὐ-

Ἡ γνώσις τοῦ σχήματος τῶν ριζῶν φέρεi εἰς ἀξιολόγους πρακτικὰς ἐφαρμογὰς. Ὅταν ποτίζηται φυτὸν τι, τὸ ὕδωρ δέον νὰ χύνηται πλησιέστατα μὲν τῆς βάσεως τοῦ κορμοῦ ἢ ἂν ἡ ρίζα αὐτοῦ ἦναι κωνικῆ, εἰς τινα δὲ περίξ αὐτοῦ ἀπόστασιν ἂν ἔχη ρίζας φακελωτάς. Εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν φυτῶν φροντίζουσι περὶ τοῦ εἶδους

τῶν ἀνωτέρων στρωμάτων τοῦ ἐδάφους ἂν αἱ ρίζαι ἦναι φακελωταί, περὶ τῶν βαθυτέρων δὲ ἂν ἦναι κωνικαί. Ἐν τῷ αὐτῷ ἀγρῷ φυτεύουσι διαδοχικῶς πρῶτον μὲν φυτὰ ἔχοντα φακελωτάς ρίζας, ἄτινα ἐξαντλοῦσι τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους εἰτα δὲ φυτὰ κωνικῶν ριζῶν, αἵτινες ζητοῦσι τὴν τροφήν τοῦ φυτοῦ εἰς τὰ βαθύτερα στρώματα.

(Εἰκὼν γ')

(Εἰκὼν β')

(Εἰκὼν α')

ΑΝΑΜΙΚΤΑ.

Διαμοιρασις περιουσίας.—Διηγοῦνται ὅτι ἐνῶποτε ὁ μέγας τραπεζίτης Ρότχιλδ εὕρισκετο ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ ἐν Φραγκφώρτῃ παρουσιάσθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ τέσσαρες νέοι κακοήθεις ἀπαιτοῦντες δι' ἀποτόμου τινὸς τρόπου νὰ διαμοιρασθῶσι μετ' αὐτοῦ τὴν περιουσίαν του, διότι εἶχεν ἑκατομμύρια ἐνῶ αὐτοὶ δὲν εἶχον τίποτε.

— Εὐχαρίστω, εἶπεν ἐκεῖνος. Καὶ πόσα υποθέτετε ὅτι ἔχω;

— Ἄς βάλλωμεν τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια φλωρινίων ἀπεκρίθησαν θρασέως; καὶ μετ' ἀπληστίας οἱ ξένοι.

— Ἔστω! Ὁ διαμοιρασμὸς θὰ γίνῃ. Ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Γερμανικῇ Ἐμοσπονδίᾳ (κατὰ τὸ 1848) σχεδὸν τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια κατοίκων. Ἀναλογεῖ δηλ. ἐν φλωρινίον εἰς ἕκαστον ἄτομον. Λάβετε λοιπὸν τὸ ἀνάλογον ἡμῶν, καὶ τοῖς προσέφερον ἀνὰ ἕν φλωρινίον δεικνύων αὐτοῖς συγχρόνως τὴν θύραν.

Κατὰ τί ὁμοιάζουσι τὸ ἐπίθετον καὶ ὁ μεθυμένος; Καθ' ὅτι καὶ τὰ δύο δὲν δύνανται νὰ σταθῶσι μόνα των.

Ὑπάρχουσιν ἤδη ἐν Ἰνδίᾳ ὑπὲρ τὰς 200 χριστιανικὰς Ἐκκλησίας, πολλὰ τῶν μελῶν τῶν ὁποίων εἰσι βραχυμᾶνες.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμαι φίλος σου, καὶ φίλος ἐξ τῶν καλλιτέρων ἴσως, "Ἄν καὶ πάντοτε σὲ λέγω «σ' ἀγαπῶ πλὴν μὴ μ' ἐγγίσης.»

Διὰ τοῦτο υποθέτετε ὅτι κρύπτω μόνον μίσος, Εἰς τὰ φλογερά μου στήθη

Χωρὶς ὅμως πάλιν τοῦτο πόσον νὰ σὲ καταπειθῇ, "Ὡστε ἐξω τῆς οἰκίας εἰς τὸν δρόμον νὰ μ' ἀφήσης. Ἀποθνήσκω ἂν τὸ πράξῃς, σὺ μετανοεῖς φρικτὰ, Καὶ φουᾶς τὰ δάκτυλά σου ἢ δὲν τρώγεις φαγητὰ.

ΚΛΕΙΣ.

. N . . .
 N . . .
 N . . .
 N . . .

Πόλεις δύο εὐρωπαϊκῶν κρατῶν καταλήγουσι εἰς τὸ αὐτὸ γράμμα ὧν τὰ ἀρχικὰ ἀποτελοῦσι τὸν ἀριθμὸν 374.